

Sygn. akt III K 193/19

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 roku

**Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym** w składzie:

Przewodniczący: sędzia del. Dobromira Myszakowska

Ławnicy: Edyta Drelich, Jolanta Stopa

Protokolant: Karolina Żukowska

Prokurator: Agnieszka Skoczek

po rozpoznaniu w dniach: 23.07.2019r., 16.09.2019r., 27.09.2019r., 10.10.2019r., 05.11.2019r., 19.11.2019r., 12.12.2019r., 24.01.2020r., 10.02.2020r., 18.02.2020r. na rozprawie

sprawy:

**J. M.** (M.)

syna S. i M. z d. S.

ur. (...) w O.

PESEL: (...)

**oskarżonego o to, że:**

I. w okresie od 29 stycznia 2019 r. do 30 stycznia 2019 r. we W. w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała T. S. przy użyciu wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy i kolan, w celu wymuszenia zwrotu służącej mu wierzytelności pieniężnej w kwocie 1000,00 zł,

***tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.***

II. w dniu 30 stycznia 2019 r. we W. w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał rozboju na osobie T. S., w ten sposób, że używając wobec niego przemocy w postaci uderzenia w głowę, przytrzymywania oraz grożąc pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała przy użyciu wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy, doprowadzając tym samym pokrzywdzonego do stanu bezbronności, zabrał w celu przywłaszczenia telewizora o wartości nie mniejszej niż 1000,00 zł oraz dowód osobisty działając na jego szkodę

***tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.***

III. w dniu 16 kwietnia 2019r. we W. działając wbrew przepisom ustawy posiadał susz ziela konopi innej niż włókniste w ilości 4,05 g

***tj. o przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii***

\*\*\*

I. uznaje oskarżonego **J. M.** za winnego tego, że w okresie od 29 stycznia 2019 r. do 30 stycznia 2019 r. we W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru: w dniu 29 stycznia 2019 r. groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała T. S. przy użyciu noża przyłożonego do gardła oraz uruchomionej wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy, w celu wymuszenia zwrotu służącej mu wierzytelności pieniężnej w kwocie 1000,00 zł, a nadto działając w sposób opisany wyżej usiłował doprowadzić go do rozporządzenia mieniem w dalszej kwocie 2.000 zł. do czego nie doszło na skutek zawiadomienia przez pokrzywdzonego policji, zaś w dniu 30 stycznia 2019 r. dokonał rozboju na osobie T. S., w ten sposób, że używając wobec niego przemocy w postaci przytrzymywania, uderzenia w głowę oraz grożąc pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała przy użyciu wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy, doprowadzając pokrzywdzonego tym samym do stanu bezbronności, zabrał w celu przywłaszczenia telewizor o wartości nie mniejszej niż 1000,00 zł oraz dowód osobisty należący do T. S. tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 191 § 2 kk i art. 280 § 2 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podst. art. 280 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

II. uznaje oskarżonego **J. M.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę **3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 kk łączy powyższe kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu J. M. karę łączną **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

IV. na podst. art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania tj.: od dnia 16.04.2019r. godz.19.42 do dnia 12.12.2019r. godz. 15.50,

V. na podst. art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Edyta Drelich SSR del. do SO Dobromira Myszakowska Jolanta Stopa

<b>UZASADNIENIE</b>			
Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 26 lutego 2020r.	Sygnatura akt	<b>III K 193/19</b>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p><b>1. USTALENIE FAKTÓW</b></p>			
<p><b>1.1. Fakty uznane za udowodnione</b></p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p><b>1.</b></p>	<p>J. M.</p>	<p><b><i>Czyn opisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku</i></b></p> <p>W okresie od 29 stycznia 2019 r. do 30 stycznia 2019 r. we W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru: w dniu 29 stycznia 2019 r. groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała T. S. przy użyciu noża przyłożonego do gardła oraz uruchomionej wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy, w celu wymuszenia zwrotu służącej mu wierzytelności pieniężnej w kwocie 1000,00 zł, a nadto działając w sposób opisany wyżej usiłował doprowadzić go do rozporządzenia mieniem</p>	

		<p>w dalszej kwocie 2.000 zł. do czego nie doszło na skutek zawiadomienia przez pokrzywdzonego policji, zaś w dniu 30 stycznia 2019 r. dokonał rozboju na osobie T. S., w ten sposób, że używając wobec niego przemocy w postaci przytrzymywania, uderzenia w głowę oraz grożąc pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała przy użyciu wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy, doprowadzając pokrzywdzonego tym samym do stanu bezbronności, zabrał w celu przywłaszczenia telewizor o wartości nie mniejszej niż 1000,00 zł oraz dowód osobisty należący do T. S..</p>	
2.	J. M.	<p><b>Czyn opisany w punkcie II. części dyspozytywnej wyroku</b></p> <p>W dniu 16 kwietnia 2019r. we W. działając wbrew przepisom ustawy posiadał susz ziela konopi innej niż włókniste w ilości 4,05 g</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><b>1. Czyn opisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>W połowie września 2018r. oskarżony</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- zeznania świadka T. S.</li> <li>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. M.</li> <li>- częściowo zeznania / wyjaśnienia D. D.</li> </ul>	<p>k. 3-4, 50-51, 290v – 291v, 357 oraz złożone w postępowaniu III K 110/19</p> <p>k. 190-193, 265v-267</p>	

<p>J. M. pożyczył pokrzywdzonemu T. S. 1000 zł. T. S. miał zwrócić oskarżonemu udzieloną mu pożyczkę bez odsetek po powrocie z pracy w Danii, gdzie przebywał przez dwa tygodnie. Pokrzywdzony jednak nie zwrócił oskarżonemu pieniędzy, bowiem gdy wrócił do kraju rozpoczął odbywanie zarządzonej mu do wykonania kary pozbawienia wolności. W dniu 15 stycznia 2019r. T. S. opuścił zakład karny i zamieszkał ze swoją dziewczyną J. K. w wynajmowanym przez nią mieszkaniu przy ul. (...) we W..</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- częściowo zeznania/ wyjaśnienia D. C.</li> <li>- częściowo zeznania/ wyjaśnienia P. T. (1)</li> <li>- częściowo zeznania świadka P. L. (1)</li> <li>- częściowo zeznania świadka K. N. (2)</li> <li>- protokół przeszukania</li> <li>- tablica pogładowa 1-6</li> <li>- protokół przeszukania mieszkania</li> <li>- karta karna</li> </ul>	<p>k.70-73, 302-303 oraz złożone w postępowaniu III K 110/19</p> <p>k. 104-106,110, 328-329 oraz złożone w postępowaniu III K 110/19</p> <p>k. 63-66, 80, 301-302 oraz złożone w postępowaniu III K 110/19</p> <p>k. 125-126, 351v-352 oraz złożone w postępowaniu III K 110/19</p> <p>k. 127-128, 351-351v oraz złożone w postępowaniu III K 110/19</p> <p>k. 20-28</p> <p>k. 40-49</p> <p>k. 171-173</p> <p>k. 178</p>
<ul style="list-style-type: none"> <li>• W dniu 29 stycznia 2019 r., około godziny 17: 10, J. M. przyszedł wraz z P. T. (1), D. D. oraz nieletnimi K. N. (1) i P. L. (1) do mieszkania T. S. w celu odzyskania przez oskarżonego pożyczonych pokrzywdzonemu pieniędzy. Kiedy T. S. otworzył drzwi P. T. (1) wepchnął go do mieszkania. Zachowywał się wobec pokrzywdzonego agresywnie mówiąc, że jest winny oskarżonemu J. M. kwotę 3.000 zł.</li> </ul>		

Zerwał wiszące na ścianie zdjęcie dziewczyny T. S. grożąc, że ją „zajebie”, jeśli pójdzie na Policję. Następnie D. D. wziął nóż z ostrzem o długości około 10 cm i przyłożył go T. S. do gardła, grożąc jego użyciem. Oskarżony domagał się zwrotu pieniędzy. Pokrzywdzony powiedział wtedy, że niebawem wróci do mieszkania jego dziewczyna, i żeby przyszli następnego dnia po pieniądze. W reakcji na te słowa napastnicy opuścili mieszkanie, wskazując, że pojawią się ponownie następnego dnia o godzinie 10:00.

- J. M., P. T. (1), D. D. oraz D. C. w dniu 30 stycznia 2019 r. o godzinie 10: 00 przyszli do pokrzywdzonego T. S.. Pokrzywdzony powiedział im, że nie ma pieniędzy i potrzebuje trochę czasu, aby móc spłacić dług. D. D. powiedział pokrzywdzonemu, że obecnie jest winny już kwotę 4.000 zł. Następnie wziął przez ścierkę portfel T. S. i wyjął z niego dowód osobisty pokrzywdzonego o numerze (...). Po zabraniu dowodu

wytarł dokładnie portfel ścierką.

D. C. miał ze sobą wkrętarce akumulatorową marki S. z zainstalowanym wiertłem. Uderzył T. S. w głowę następnie dopchnął go do ściany i przytrzymał go trzymając jednocześnie w ręku wiertarkę przy twarzy pokrzywdzonego. Groził mu, że jeśli nie da im tych pieniędzy albo pójdzie na Policję, to poprzewierca mu kolana. Napastnicy pytali również J. M., czy mają pokrzywdzonego „łamać teraz”.

P. T. (1) i D. D. zaczęli w tym czasie zabierać stojący na szafce telewizor marki S. (...) całe. Pokrzywdzony widząc to przejął się, że będzie miał w związku z tym problemy. Powiedział im, że telewizor nie należy do niego i stanowi własność właścicielki mieszkania. Odparli, że nie interesuje ich, do kogo on należy. Pokrzywdzony obawiając się spełnienia kierowanych wobec niego gróźb nie oponował przed działaniami sprawców, gdy wynosili telewizor z mieszkania. Z tych samych powodów zezwolił również na zabór swojego dowodu osobistego.

Oskarżony J. M. powiedział pokrzywdzonemu, że „będzie miał przejebane i odda mu te

<p>pieniądze i tak.” Wychodząc z mieszkania napastnicy powiedzieli pokrzywdzonemu, że przyjdą do niego po raz kolejny 4 lutego 2019 r. o godzinie 10:00. Następnie D. C. na polecenie oskarżonego oddał skradziony telewizor do lombardu przy ul. (...).</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Pokrzywdzony T. S. powiadomił o zajściu policję. W dniu 4 lutego 2019r. policjanci czekali w mieszkaniu pokrzywdzonego na przybycie sprawców. Do pokrzywdzonego tego dnia przyszedł D. D., P. T. (1), P. L. (2) oraz K. N. (1). Osoby te zostały zatrzymane przez policję. Następnie dokonano przeszukania samochodu marki B. P. T. (1), gdzie znaleziono wkretarkę akumulatorową marki S..</li> <li>• Oskarżony J. M. nie był uprzednio karany.</li> </ul>			
<p><b>2. Czyn opisany w punkcie II. części dyspozytywnej wyroku</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• W dniu 16 kwietnia 2019r. oskarżony J. M. został zatrzymany przez policję. Podczas przeszukania ujawniono przy nim susz ziela konopi</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- wyjaśnienia oskarżonego J. M.</li> <li>- zeznania świadka M. S.</li> <li>- zeznania świadka K. J.</li> <li>- protokół przeszukania osoby</li> <li>- opinia fizykochemiczna</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>k. 190-193, 265v-267</li> <li>k. 160-160v, 329-330</li> <li>k. 162-162v, 311-312</li> <li>k. 154-156</li> <li>k. 213-215</li> </ul>	



innej niż włókniste w ilości 4,05 g			
<b>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	-	-	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-	-	-	
<b>2. OCena DOWOdów</b>			
<b>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<b>1.</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- wyjaśnienia oskarżonego J. M.</li> <li>- zeznania pokrzywdzonego T. S.</li> <li>- częściowo zeznania / wyjaśnienia D. D.</li> <li>- częściowo zeznania/ wyjaśnienia D. C.</li> <li>- częściowo zeznania / wyjaśnienia P. T. (1)</li> <li>- częściowo zeznania K. N. (2)</li> </ul>	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego J. M. częściowo w zakresie, w jakim relacjonował, że pożyczył pieniądze pokrzywdzonemu oraz, że w dniu 29 i 30 stycznia 2019r. przyszedł do pokrzywdzonego razem z osobami wskazanymi w postawionych mu zarzutach opisanych w punkcie I i II części wstępnej wyroku. Za wiarygodne należało uznać wyjaśnienia oskarżonego,	

- częściowo zeznania P. L.  
(1)

- protokół przeszukania  
samochodu

- protokół przeszukania  
mieszkania

w których przyznał, że w dniu 30 stycznia 2019r., zabrał telewizor z mieszkania pokrzywdzonego T. S. oraz jego dowód osobisty, pod zastaw spłaty długu, oraz iż przekazał następnie telewizor D. C., który zastawił telewizor w lombardzie.

Powyższe wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego T. S., który w swoich zeznaniach potwierdził, że pożyczył od oskarżonego pieniądze oraz, iż w dniu 30 stycznia 2019r. w związku z brakiem spłaty udzielonej mu pożyczki zabrano mu telewizor i dowód osobisty. Natomiast z relacji pokrzywdzonego wynika, że J. M. nie działał samodzielnie. Zeznał, bowiem, że osoby, które towarzyszyły oskarżonemu również brały czynny udział w zdarzeniu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka T. S. złożone w toku postępowania przygotowawczego. Z jego zeznań wynika, że napastnicy byli nastawieni wobec niego agresywnie. Grozili mu pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała. Pokrzywdzony rozpoznał ich na okazanych mu tablicach pogładowych. Opisał, jakie podejmowali działania w dniach 29 i 30 stycznia 2019r. a

mianowicie, że: D. D. przyłożył mu nóż do gardła. D. C. uderzył go w głowę, następnie groził mu przyłożoną do twarzy wiertarką, mówiąc, że jeśli nie zwróci pieniędzy, albo pójdzie na policję to przewierci mu kolana. P. T. (1) i D. D. zabrali telewizor, który znajdował się w mieszkaniu. D. D. zabrał z jego portfela dowód osobisty. P. T. (1) zerwał zdjęcie jego dziewczyny, które było zawieszona na ścianie. P. T. (1) oraz D. D. żądali od niego kwoty wyższej, aniżeli 1000 zł, które pokrzywdzony pożyczył od oskarżonego.

Z relacji pokrzywdzonego T. S. wynika, iż oskarżony J. M. przyszedł do niego razem w kolegami w celu odzyskania pożyczonych mu pieniędzy. Pokrzywdzony zeznał, że oskarżony skierował do niego słowa, że „będzie miał przejebane i odda mu te pieniądze i tak.” W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego polegające na przyjsciu do pokrzywdzonego z kilkoma osobami, które następnie podjęły wobec niego takie działania jak kierowanie gróźb pozbawienia życia i uszkodzenia ciała przy użyciu noża i wiertarki wskazuje na to, iż nie byli oni nastawieni do pokrzywdzonego pokojowo.

Relacja przedstawiona przez pokrzywdzonego T. S. jest wiarygodna. Tworzy ona spójny obraz zdarzenia mającego miejsce w dniu 29 i 30 stycznia 2019r. Wiarygodność zeznań pokrzywdzonego potwierdza również fakt, iż powiadomił o całym zdarzeniu policję. W ocenie Sądu zachowanie pokrzywdzonego świadczy zatem o tym, iż obawiał się spełnienia gróźb kierowanych w jego stronę przez napastników.

Sąd uznał ponadto za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego w zakresie wysokości udzielonej mu pożyczki. T. S. wskazywał, iż pożyczył od oskarżonego kwotę 1000 zł. Oskarżony natomiast wyjaśniał, że łącznie pożyczył pokrzywdzonemu 2000 zł. Twierdzenia o dłużym niż 1.000 zł., nie zostały w żaden sposób uprawdopodobnione.

Pokrzywdzony ponadto wskazywał, że otrzymał kolejny 1000 zł, jednak te pieniądze nie pochodziły od oskarżonego, a od pracodawcy. Zostały one wypłacone tytułem zaliczki w związku z podjęciem pracy.

Warto w tym momencie zaznaczyć, że w dniu 29 stycznia 2019r., P. T. (1) powiedział pokrzywdzonemu, że "jest winny teraz 3.000 zł.

J.", a w dniu 30 stycznia 2019r. D. D. powiedział, że obecnie pokrzywdzony "jest już winny 4.000 zł." Powyższe w ocenie Sadu wskazuje, iż oskarżony J. M. razem z pozostałymi osobami nie tylko domagali się zwrotu przysługującej oskarżonemu wierzytelności, ale ponadto podjęli próby wyłudzenia wyżej kwoty.

Relacja zdarzenia przedstawiona przez pokrzywdzonego T. S. znajduje potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. D., D. C., P. T. (2) w zakresie, w jakim zeznali, że byli w mieszkaniu pokrzywdzonego, bowiem oskarżony chciał odebrać od niego pożyczone mu pieniądze.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia P. T. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego. Potwierdził on bowiem przebieg zdarzenia opisany przez pokrzywdzonego.

Wskazał, iż D. D. przyłożył nóż do szyi pokrzywdzonego, a D. C. przyłożył mu wiertarkę do twarzy. Potwierdził również, iż zabrano pokrzywdzonemu telewizor i dowód osobisty.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. N. (2) i P. L. (1) w zakresie w jakim obaj zgodnie zeznali, że w dniu 4 lutego 2019r., udali się wraz z D. D. i innymi osobami do pokrzywdzonego w celu odzyskania pieniędzy. Zeznali, że zostali zatrzymani przez policję na miejscu zdarzenia.

Protokół przeszukania samochodu B. należącego do P. T. (1), którym sprawcy przyjechali do pokrzywdzonego potwierdza, że w samochodzie tym ujawniono wkretarkę akumulatorową marki S..

Protokół przeszukania mieszkania J. M. potwierdza, iż w jego mieszkaniu znaleziono dowód osobisty pokrzywdzonego, umowę sprzedaży telewizora marki S. (...) do lombardu przy ul. (...) z dnia 30 stycznia 2019 r. na nazwisko D. C. oraz fotografię dziewczyny pokrzywdzonego, którą P. T. (1) zerwał ze ściany w domu pokrzywdzonego.

Protokoły te są wiarygodnymi źródłami dowodowymi, potwierdzają okoliczności w nich zawarte. Tym samym dowody te uwiarygadniają relację pokrzywdzonego z przebiegu zdarzenia.

2.	<ul style="list-style-type: none"> <li>- wyjaśnienia oskarżonego J. M.</li> <li>- zeznania świadka M. S.</li> <li>- zeznania świadka K. J.</li> <li>- protokół przeszukania osoby</li> <li>- opinia fizykochemiczna</li> </ul>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za w pełni wiarygodne w zakresie, w jakim przyznał się do posiadania marihuany. Jego wyjaśnienia potwierdza zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków – policjantów M. S. i K. J., którzy zeznali, iż w dniu 16 kwietnia 2019r., legitymowali oskarżonego i podczas przeprowadzenia czynności przeszukania ujawniono u niego woreczki strunowe z zawartością suszu roślinnego. Opinia fizykochemiczna potwierdziła, iż posiadane przez oskarżonego środki stanowiły środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie netto 4,05 grama, z którego można wydzielić 40 tzw. działek o łącznej wartości 200 zł.</p>	
<p>2.2. <b><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></b></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	- częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. M.	Sąd nie uznał z wiarygodnych wyjaśnień	

- częściowo zeznania świadka T. S. złożone w toku postępowania III K 110/19 w toku rozprawy
- częściowo zeznania świadka P. T. (1)
- częściowo zeznania D. C.
- częściowo zeznania świadka D. D.
- częściowo zeznania świadka P. L. (1)
- częściowo zeznania świadka K. N. (2)

oskarżonego J. M. w zakresie, w jakim relacjonował, że zarówno on jak i osoby, które razem z nim były w dniu 29 stycznia 2019r. i 30 stycznia 2019r. u pokrzywdzonego nie wymuszały od niego zwrotu udzielonej przez oskarżonego pożyczki, a jedynie w obecności kolegów poprosił pokrzywdzonego o zwrot pieniędzy. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach zaprzeczył ponadto, aby podczas spotkania z pokrzywdzonym grożono mu nożem i przykładano wiertarkę do twarzy. Wyjaśniał, że w dniu 30 stycznia 2019r. samodzielnie bez udziału kolegów zabrał telewizor i dowód osobisty pokrzywdzonego za jego zgodą. Wskazywał ponadto, że kwota pożyczki wynosiła 2000 zł. Jego wyjaśnienia są w tym zakresie sprzeczne z dowodami, które Sąd ocenił, jako wiarygodne w punkcie 1.1. Tabeli.

Sąd nie uznał za wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego T. S. w zakresie, w jakim przesłuchiwany na rozprawie w postępowaniu III K 110/19 zeznał, iż mężczyzna, który groził mu wiertarką to nie D. C. oraz w zakresie, w jakim przesłuchiwany na rozprawie w postępowaniu III K 193/19 zeznał, iż z własnej woli



przekazał oskarżonemu dowód osobisty w zastaw. Zeznania świadka w tym zakresie są niezgodne z materiałem dowodowym ocenionym przez Sąd, jako wiarygodny w punkcie 1.1. Tabeli.

Pokrzywdzony przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego rozpoznał D. C. wskazując, iż to on groził mu przykładając wiertarkę do twarzy. Zeznał ponadto, że osoba, która groziła mu nożem, zabrała mu dowód osobisty. Osobę tę pokrzywdzony rozpoznał na tablicy pogłądowej, jako D. D.. Wskazywał ponadto, iż napastnicy ukradli telewizor i jego dowód osobisty. Z jego relacji wynika, iż nie oponował przed działaniami sprawców z obawy, iż groźby kierowane przez nich w jego kierunku zostaną spełnione.

W ocenie Sądu zmiana zeznań przez pokrzywdzonego świadczy o tym, iż obawiał się on D. C. i D. D. i nie chciał składać wobec nich zeznań obciążających. Zaznaczyć, bowiem należy, że w postępowaniu III K 110/19 D. C. i D. D. występowali, jako oskarżeni. Również w czasie składania zeznań przez pokrzywdzonego w toku niniejszego postępowania sądowego III K 193/19,

postępowanie prowadzone przeciwko D. C., D. D., jak i P. T. (1) nie było jeszcze prawomocnie zakończone.

Również P. T. (1) przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym wskazywał, iż to D. C. przykładał wiertarkę do twarzy pokrzywdzonego, a następnie w przesłuchaniu na rozprawie zarówno w sprawie III K 110/19 oraz w niniejszej sprawie zaprzeczył, aby podczas zdarzenia ktokolwiek używał noża bądź wiertarki. Sąd uznał zeznania tego świadka za niewiarygodne z tych samych powodów, z których nie uznał za wiarygodnych opisanych powyżej zeznań pokrzywdzonego. W ocenie Sądu osoby biorące udział zdarzeniu składając wyjaśnienia postępowaniu sądowym III K 110/19 jak i III K 193/19 umniejszali swoją rolę. W ocenie Sądu jest to podyktowane chęcią zmniejszenia swojej odpowiedzialności. Tym samym Sąd nie dał wiary zeznaniom osób uczestniczących w zdarzeniu w zakresie, w jakim wskazywali, że nie stosowali gróźb wobec pokrzywdzonego i nie byli wobec niego agresywnie nastawieni.

Mając na uwadze powyższe, Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. C. w zakresie, w

jakim nie przyznał się, iż groził pokrzywdzonemu przykładając mu wiertarkę do twarzy. Sąd nie uznał za wiarygodnych zeznań świadka D. D. w zakresie w jakim wskazywał, że nie używał noża i nie groził pokrzywdzonemu, oraz iż nie zabrał dowodu osobistego pokrzywdzonemu. Ich zeznania (wyjaśnienia) są sprzeczne z relacją ze zdarzenia T. S. oraz P. T. (1) złożoną w toku postępowania przygotowawczego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków P. L. (3) i K. N. (2) w zakresie w jakim zeznali, że udali się na ulicę (...) do mieszkania pokrzywdzonego z D. D. w celu odebrania długu od pokrzywdzonego jedynie w dniu 4 lutego 2019r. Z relacji tych świadków mieli pełnić oni rolę „czujki”. Zostali zatrzymani przez policję zanim zdążyli wejść do mieszkania pokrzywdzonego. Ich zeznania są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, który przesłuchiwany rozpoznał ich wizerunki na tablicach poglądowych wskazując, iż w dniu 29 stycznia 2019r., byli razem z oskarżonym J. M., P. T. (1), D. D. w jego mieszkaniu.

Pozostałe dowody zebrane w toku postępowania sądowego nie miały

		znaczenia dla ustalenia faktów.	
<b>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II. części dyspozytywnej wyroku	J. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje nielegalne (czyli wbrew przepisom ustawy) posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych. Znamię czasownikowe „posiadać” należy rozumieć jako faktyczne, choćby krótkotrwałe władztwo nad rzeczą. Jego synonimem jest słowo „mieć”.</p> <p>Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii klasyfikuje ziele konopi innych niż włókniste, jako środek odurzający z grupy I N wskazany w załączniku do tej Ustawy, którego posiadanie jest nielegalne. W związku z powyższym</p>			

<p>należało uznać, że oskarżony dysponując środkiem odurzającym w postaci ziela konopii innych niż włókniste w ilości 4,05 grama wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>I. Części dyspozytywnej wyroku</p>	<p>J. M.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Dokonując prawnej kwalifikacji czynów zarzucanych oskarżonemu J. M. w punkcie I. i II. części wstępnej wyroku Sąd przyjął, iż działanie oskarżonego w dniach 29 i 30 stycznia 2019r. stanowi jeden czyn zabroniony z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 191 § 2 kk i art. 280 § 2 kk i art. 275 § 11 w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk. Zdaniem Sądu zachowania mieszczące się w jednej sekwencji zdarzeń nie mogą być podzielone na odrębne i niezależne czyny, wygenerowane poszczególnymi ocenami prawnymi. Jedno zdarzenie historyczne, nie powinno być sztucznie dzielone i w konsekwencji stanowić</p>			

zlepek funkcjonujących niezależnie przestępstw (vide wyrok SA we Wrocławiu z 19.04.2012 r. II AKa 104/12, Lex nr 1162852).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż przestępstwo zostało popełnione przez oskarżonego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. W dniu 29 stycznia 2019r. oprócz oskarżonego w zdarzeniu uczestniczył P. T. (1), D. D. oraz nieletni K. N. (1) i P. L. (4). Natomiast w dniu 30 stycznia 2019 r. oskarżony wypełnił znamiona tego przestępstwa wspólnie z P. T. (1), D. D. oraz D. C.. Początkowo celem działania tych osób było wymuszenie zwrotu służącej oskarżonemu należności pieniężnej z tytułu udzielonej pokrzywdzonemu pożyczki. Następnie podejmowali działania, które wypełniły znamiona przestępstwa rozboju, przestępstwa zaboru cudzego dokumentu, jak i przestępstwa usiłowania wymuszenia rozbójniczego. Nie ma wątpliwości, że osoby te działały wspólnie i w porozumieniu, a inicjatorem podjętych działań był oskarżony, ponieważ do niego należała wiarygodność.

Zachowanie osób, które razem z oskarżonym przyszły do mieszkania

pokrzywdzonego wskazuje, iż mieli oni pełną świadomość, w jakim celu spotykają się z pokrzywdzonym. Również w swoich wyjaśnieniach wskazywali, iż przyjechali razem z oskarżonym do mieszkania

pokrzywdzonego po zwrot długu. Nie ma tym samym wątpliwości, że oskarżony J. M. jak i towarzyszące mu osoby działały w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu.

Treścią porozumienia jest wspólne popełnienie konkretnego przestępstwa. Zawarte między współsprawcami porozumienie pozwala przyjąć, że dane przestępstwo jest ich wspólnym dziełem i pozwala pociągnąć do odpowiedzialności karnej każdego z współsprawców za całość przestępstwa zarówno wtedy, gdy każdy z nich zrealizował wszystkie ustawowe znamiona danego czynu, jak i wtedy, gdy osobiście zrealizował tylko pewną ich część.

Tym samym działania osób, które podejmowały działania w dniach 29 i 30 stycznia 2019r. wobec pokrzywdzonego należy przypisać również oskarżonemu. Oskarżony nie oponował, gdy D. D. groził pokrzywdzonemu nożem, przykładając mu go do gardła. Nie reagował również, gdy D. C.

uderzył pokrzywdzonego w głowę, a następnie przyłożył mu wiertarkę do twarzy grożąc, iż jeśli nie spłaci długu to poprzewierca mu kolana. Oskarżony J. M. również groził pokrzywdzonemu mówiąc, że „będzie miał przejebane i odda mu te pieniądze i tak.” Powyższe zachowanie bezsprzecznie wypełnia znamiona przestępstwa wymuszenia zwrotu wierzytelności, którego znamiona opisane są w art. 191 § 2 k.k. Napastnicy stosowali wobec pokrzywdzonego przemoc – uderzenie w głowę, oraz groźby bezprawne – grozili mu, bowiem pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała.

Oskarżony nie oponował również, gdy napastnicy mówili pokrzywdzonemu, że ma zwrócić pieniądze w kwocie przewyższającej wierzytelność, jaka przysługiwała oskarżonemu. Powyższe zachowanie wypełnia znamiona przestępstwa usiłowania wymuszenia rozbójniczego, bowiem napastnicy, działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla oskarżonego J. M. stosując wobec pokrzywdzonego przemoc i groźbę bezprawną. Działanie napastników zakończyło się w formie usiłowania, bowiem pokrzywdzony zawiadomił policję, która



uniemożliwiła kontynuowanie napastnikom zamierzonego działania. Tym samym zasadne było przypisanie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. również oskarżonemu. Oskarżony miał, bowiem świadomość, że w tym zakresie doszło do próby egzekwowania nieistniejącego i fikcyjnego długu.

Napastnicy wynieśli z mieszkania pokrzywdzonego telewizor, który następnie oskarżony polecił D. C. zanieść do lombardu. Zabrali ponadto dowód osobisty pokrzywdzonego, który to dokument następnie został ujawniony w mieszkaniu oskarżonego J. M.. Działania te polegające na zaborze cudzej rzeczy ruchomej zostały podjęte przez napastników w czasie, kiedy D. C. używał wobec pokrzywdzonego przemocy, przytrzymywał go, uderzył w głowę oraz groził mu pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała przy użyciu wiertarki akumulatorowej przyłożonej do twarzy. Jak już zostało wskazane powyżej, napastnicy działali wspólnie i w porozumieniu, zatem i w tym zakresie należało przypisać oskarżonemu wyżej opisane zachowanie podjęte przez D. C. oraz osoby, które następnie

wyniosły telewizor z mieszkania – P. T. (1) i D. D., oraz osobę, która zabrała dowód osobisty pokrzywdzonego – D. D.. W świetle dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych niewątpliwym było, że oskarżony dopuścili się rozboju kwalifikowanego skoro jeden z napastników, za jego akceptacją, posługiwał się włączoną wkrętarką, którą przystawiał pokrzywdzonemu do twarzy. D. D., za akceptacją oskarżonego zabrał też pokrzywdzonemu jego dowód osobisty, a pokrzywdzony z obawy przed spełnieniem gróźb napastników nie domagał się jego zwrotu.

Zachowanie to wypełnia znamiona przestępstwa rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia. Znamiona tego przestępstwa opisane są w art. 280 § 2 k.k. Nie ma bowiem wątpliwości, iż użycie wiertarki poprzez przyłożenie jej włączonej do twarzy pokrzywdzonego jest narzędziem niebezpiecznym, a sposób jej użycia i stosowane wobec pokrzywdzonego groźby doprowadziły go do stanu bezbronności. Zakres znaczeniowy pojęcia "posługuje się" na gruncie przepisu art. 280 § 2 k.k. jest, zatem stosunkowo

szeroki. Obejmuje w szczególności wszelkie formy manipulowania bronią lub przedmiotem wymienionym w tym przepisie, a także jego okazywanie, pod warunkiem jednak, że taka demonstracja zostaje podjęta w celu wzbudzenia u pokrzywdzonego obawy jego użycia i wywołania w jego psychice uczucia (stanu) bezbronności. Sam pokrzywdzony w swoich zeznaniach podawał, że obawiał się spełnienia gróźb i dlatego pozwolił na zabór telewizora i dowodu osobistego. Odnośnie zaboru pokrzywdzonemu dokumentu w postaci dowodu osobistego należy wskazać, iż zachowanie to wypełnia znamiona przestępstwa opisanego w art. 275 § 1 k.k.

W przedmiotowej sprawie oskarżyciel publiczny postawił oskarżonemu dwa zarzuty i zastosował różną kwalifikację prawną. W istocie chodziło jednak o to samo zdarzenie. Efektem ustaleń Sądu była konieczność zmiany opisu czynu i jego kwalifikacji prawnej o czym strony uprzedzono. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie stanowi wyjścia poza granice oskarżenia i związane z tym naruszenie zasady skargowości, dokonanie w toku przewodu sądowego odmiennych niż przyjęte w zarzucie ustaleń

<p>faktycznych co tego samego zdarzenia np. w zakresie daty, czy okresu popełnienia czynu, miejsca jego popełnienia, ilości i wartości przedmiotu przestępstwa, zachowania poszczególnych sprawców, czy tożsamości osoby pokrzywdzonej przestępstwem przeciwko mieniu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2006 r., IV KK 376/05).</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
-			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
-			
#	3.5. Uniewinnienie	-	-
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			

-			
4. <b>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M.	I. części dyspozytywnej wyroku  II. części dyspozytywnej wyroku	I i II. części wstępnej wyroku  III. części wstępnej wyroku	Sąd wymierzając oskarżonemu kary jednostkowe miał przede wszystkim na względzie dyrektywy jej wymiaru zawarte w art. 53 § 1 i 2 k.k., baczył zatem by dolegliwość kar nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów oraz miał na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar jednostkowych Sąd uznał uprzedni brak karalności oskarżonego. Za okoliczność obciążającą w zakresie czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku należało uznać działanie z niskich pobudek w celu łatwego

			i szybkiego osiągnięcia zysku, w sposób agresywny, zmierając w ten sposób do osiągnięcia założonego sobie celu w przekonaniu o swojej sile i bezkarności.
J. M.	III. części dyspozytywnej wyroku	I i II części dyspozytywnej wyroku	Orzekając karę łączną wobec oskarżonego Sąd zastosował zasadę pełnej kumulacji i wymierzył karę w wysokości najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych. Sąd uznał wybierając zasadę łączenia kar, że zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji kary. Orzeczenie kary łącznej w niższej wysokości na zasadzie asperacji bądź pełnej absorpcji prowadziłoby do stanu bezkarności za drugi z zarzuconych oskarżonemu czynów. Fakt ten spowodowałby u oskarżonego jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nieponoszeniu konsekwencji karnej czynu.
<b>5. <i>Inne</i></b> <b>ROZSTRZYGNIECIA</b> <b>ZAwarte w WYROKU</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M.	IV. części dyspozytywnej wyroku	I części dyspozytywnej wyroku	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego

		aresztowania od dnia 16 kwietnia 2019r., godz. 19:42 do dnia 12 grudnia 2019r. godz. 15:50
<b>7.6. inne zagadnienia</b>		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-		
<b>7. Koszty procesu</b>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V. części dyspozytywnej wyroku	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 Ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, z uwagi na to, iż osiąga niskie dochody oraz ze względu orzeczoną wobec niego bezwzględną karę pozbawienia wolności uznając, iż uiszczenie kosztów sądowych byłoby	

	dla oskarżonego zbyt uciążliwe.	
<b>6. 1Podpis</b>		